

Міністерство освіти і науки України
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
Національний університет фізичного виховання і спорту України
Львівський державний університет фізичної культури імені Івана Боберського
ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника»
Чорноморський національний університет імені Петра Могили
Львівський національний університет імені Івана Франка
Українська медична стоматологічна академія
Харківська гуманітарно-педагогічна академія
Гомельський державний університет імені Ф. Скоріни (Білорусь)
Lithuanian Sports University (Lithuania)
Nicolaus Copernicus University (Poland)
University of Strasbourg (France)

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ, СПОРТУ ТА ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ

Збірник матеріалів I Всеукраїнської науково-практичної
Інтернет-конференції з міжнародною участю

02 грудня 2020 року

CURRENT ISSUES OF PHYSICAL CULTURE, SPORTS AND PHYSICAL EDUCATION

Collection of materials of the I All-Ukrainian Scientific and
Practical conferences with international participation

December 02, 2020

Полтава, 2020

3. Закон України «Про освіту» від 05.09.2017 р. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>.
4. Закон України «Про фізичну культуру і спорт» // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/3808-12>.
5. Конституція України // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>.
6. НАЦІОНАЛЬНА СТРАТЕГІЯ з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року "Рухова активність - здоровий спосіб життя - здорова нація", схвалена Указом Президента України від 9 лютого 2016 року № 42/2016 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/42/2016#Text>.

С. С. Жуган, студент бакалаврату групи 102-ГС спеціальності 017 «Фізична культура і спорт»
Науковий керівник: Остапов А.В.,
старший викладач кафедри фізичної культури та спорту,
Національний університет «Полтавська політехніка
імені Юрія Кондратюка»

РОЗВИТОК ПЛЯЖНИХ ІГРОВИХ ВИДІВ СПОРТУ В УКРАЇНІ ЗА СУЧАСНИХ УМОВ МІЖНАРОДНОГО СПОРТИВНОГО РУХУ

Найпопулярнішими пляжними ігровими видами спорту є: волейбол, футбол, гандбол, теніс, регбі.

Національні збірні команди України з пляжних ігрових видів спорту мають певні досягнення на міжнародних змаганнях. У 2007 і 2010 рр. вони здобували звання чемпіонів Європи з пляжного футболу, 2011 р. – перемагали у відбірковому турнірі до чемпіонату світу; з пляжного гандболу були призерами та переможцями континентальних чемпіонатів, а у 2001 р. – чемпіонами Всесвітніх ігор. Однак в останні роки рівень досягнень зменшується через зростання популярності видів спорту, що обумовлює суттєве підвищення конкуренції на змаганнях.

У результаті узагальнення міжнародного досвіду їх функціонування виокремлено чинники успішного розвитку у світі. [1]

Сучасному міжнародному спортивному руху притаманні наступні тенденції: інтенсифікація процесів виникнення та поширення нових видів спорту, зростання рівня спортивних досягнень, суттєве збільшення кількості змагань, значні темпи професіоналізації, комерціалізації, глобалізації та ін.

Під впливом глобалізації національні види спорту отримують міжнародне визнання, формуються їх організаційно-управлінські структури, відбуваються змагання світового масштабу. Пляжні види спорту не є виключенням. Незважаючи на нетривалу історію розвитку, вони включені до програм наймасштабніших міжнародних комплексних змагань: Ігор Олімпіад, Всесвітніх ігор, а також спортивних заходів

континентального та регіонального рівнів. Популярність цих видів спорту обумовила ініціативу організації SportAccord започаткувати Всесвітні пляжні ігри. Крім того, пляжні види спорту є доступними і видовищними, позитивно впливають на здоров'я людей, сприяють поліпшенню емоційного і фізичного станів. Національні збірні команди України з пляжних ігрових видів спорту мають певні досягнення на міжнародних змаганнях. Однак в останні роки рівень досягнень зменшується через зростання популярності видів спорту, що обумовлює суттєве підвищення конкуренції на змаганнях.

Аналіз досліджень, що присвячені пляжним ігровим видам спорту, дає підстави стверджувати про акцентування уваги фахівців на питаннях системи підготовки спортсменів переважно у пляжному волейболі. Разом з тим, ефективність розвитку спорту, у тому числі пляжних ігрових видів, залежить не тільки від вирішення зазначених проблем, але й інших, вкрай важливих аспектів: організаційно-правового, матеріально-технічного, фінансового, науково- методичного, кадрового, інформаційного, тощо. [3]

Література

1. <https://uni-sport.com.ua> .20.11.2020
2. <http://sportscience.ldufk.edu.ua/> .20.11.2020
<http://reposit.uni-sport.edu.ua/handle/787878787/210> .20.11.202

А. Засць, студент магістратури, групи 602 ГС спеціальності 017 «Фізична культура і спорт»
Науковий керівник: Римар М. П., к.п.н., професор
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

ТАКТИЧНІ СИСТЕМИ ВЕДЕННЯ ЗМАГАЛЬНОЇ БОРОТЬБИ У ФУТБОЛІ У XX – НА ПОЧАТКУ XXI СТОЛІТЬ

«Українці – футбольна нація». Дане гасло є цілком обґрунтованим, адже з однієї сторони ми маємо сотні тисяч вболівальників українського футболу, з іншої – бажання значної кількості молодих українців опанувати саме цей вид спорту у професійному плані. Згідно соціологічного опитування футбольних експертів, кожен 2-ий українець у дитячому та юному віці грає в футбол, половина з них відвідує дитячі юнацькі спортивні школи.

Тому метою статті є висвітлення особливостей тактичних систем ведення змагальної боротьби у футболі. У ході дослідження ми проаналізували тактику гри 12 команд провідних елітних чемпіонатів. Загальна кількість проаналізованих ігор становить 48 ігор в яких взяло участь понад 150 футболістів. Для визначення тактичної побудови гри ми проаналізували особливості групових та командних тактичних взаємодій,